

41.
Kart

Suloista ja Jumalista

Sirttä,

Ensimmäinen,

Toudu jo Laupias Jesu! 2c.

Weisatan kuin:

Hädäsän huudan Herraa! 2c.

Toinen,

Kuulkkat Christitnyt nyt sitä, 2c.

Joka on lihan ja hengen riidasta.

Weisatan kuin:

Päälles minä Herra uskallan 2c.

Wasa, prändätty G. W. Lindicerildä.

hell

Foudu jo Läuptas Jesu! Foudu jo
auttaman, Kaş' suur' sydämen
suruu, Jolla minä waiwatan,
Nijn etten enä tiedä, mitän eteen otan;
Waan Jesu! tygös riennän, Wisist
päälles luotan.

2. Ah! onnetoinda aika, O! aika kowa
pääll, Ett' Onni on niin kaukan, Eik a-
pnu tule tääll, Tiedän ets' kuiteng rein-
nät O! Jesu auttamaan, Eht aika pitkä
liene; Berähäs odotan.

3. Hei! waitka wiel on raskas, Ristitä
kandaren, Läsänä on Herra tuskas Rii-
kosta andaren, Kuin Jesus lisä Uskoa,
Mutta alinomat, Kyll Jesus muutta
tuskan, Jlohon ihanaan.

4. Ah! autuas on se sielu, Kuin kärst
kouwuden; Walmis on Kunnian Kruunu,
Kyll Jesus anda sen, Kaikk tämän mail-
man meno, Raha rikkans suur, Jlot ja
hekuman elot, Sen suhten turha on juur.

5. Njinkuin yr lauptas Isä, Synst
lastans kuritta, Rakkouden kumminain
lisä, Kost' itsens palautta; Nijn Jesus
meille

metulle teke, Kost' ristii huojenda, Tygöns lähemmä wetä, Tiell' oiktall' ojenda.

6. Sijs ole sielun lewos! Mir' olet si-
ruinen; Sull' on lohutus tiedos, Jesus se
suloinen, Waikk' sielu, ruumis waiwuis, Je-
sus on osanan; Waikk' taitwas ja maa tai-
pui, Jesus on omanan.

7. Ennen kuin nöyrytettiin, Synnit
muj' wallan sakt; Waan nyt on Jesus
ehtin Lammastans tahto kait, Bois wi-
hamiehet julmat Hän tahto pakotta, Tot-
ka minun pyysit surimat, Ja maan all'
wajotta.

8. Seisoit ehk' olit walmitt Minua ka-
dottaman; Häwettäkät te tyrannit! Jesus
on auttajan, Jesus kuin filmä. terää
Warjese oimians, Ei ole yhtän hätä Je-
suxen awun kans.

9. Synnissä olen syndyn, Syndiä teh-
nyt täällä, Suruttomuudes undun; Mutt'
luotan Herran päällä, Hän synnit an-
dex anda, Ja sielun rawitsee, Mulla ar-
mons lahjat kanda, Ja autu'n taritsee.

10. Tästä nyt iloit mahdan, Ja olla
rtemuinen, Ett' kuulii sanottawan: Je-
sus on armoinen, Köyhi syndisi kohtan
Joist olen waiwainen, Suon kyll' en kiel-
lä koskan; Waan armoo rukoilen.

11. Istun, astun, taikk' makau, Ajat-
telen sen päällä Ett' woissin synnisi laata,
Ja

Ja walmis olla tääll, Kost' Jesus tab-
to tulla Lukua laskemaan, Ett' silloin sat-
sin kuulla; Käy iloon autuaan.

12. Kats näin mun rakas Sielun! Näin
wainas maretan, Tääll kärsit kiptän ki-
wun, Siel iloll kruunatan, O! onnellista
päiwä! O! kuinga iloista, Ett' iloon saa-
da käydä, Tääd surun larosta.

13. Herran Zebaothin Kaswoin Kas-
woist katselamaan, Engelein kansa joukon
Uutt' Wirttä welsamaan: Pyhä on Isä
Luoja! Pyhä mun Jesuren! Pyhä on
Hengi Suoja! Ainoa ylistyren.

14. Eija! kaik' Pyhät tänne Ilon kans
palaitkat, Ja äänell heljällä, Jesurell
weisatkat Kijtoist, kuin pirun käsist Meit
ulosautti wiel, Ja hänen woimans kukist,
Saati meit oikiall tiell'

15. Unhodet on kaik' suru, Kuin kärsin
eläisän, Röyhött' ei kusan kuulu, Täns
Autuus kädesän, Itku on ilox käättö,
Suun naurull täytetty, Sydämmen rie-
muun wäättö, Herrall pyhitetty.

16. Suur Kijtos Lauptas Jesu! Hy-
win toimittamast, Ei enä mitän puutu;
Maan joudu tulemas, Sydämmen pe-
rääs pala, Paulukutan käsian, Joudu jo
tällä haawaa; Amen Jesu! Amen.

Toinen.

Suulleet Christityt! nyt sitä, Kuita
Sielu ja Ruumis riista pitä, Ain
 niinkaawan kuin he yhdes owat,
 Ei taida keskenäns iopia; Wagn aina
 pyytävät sotia.

2. Sielu puhu ruumill' ensist ul: Luo-
 tat paljon maailman pääll; Pidä usko lujä,
 pelkä Jumala; Sill piru meit tahto o-
 mista, Sielun ja ruumin kyll kowista.

3. Ruumis wastaa; minä nuori, jalo,
 Tuon Mettä, Wijnä, jota janoon, Niin
 kaawan kuin nuori jalo olen, Hyppän tan-
 san, illos weisan, Ja iloisesti itseni kääntän.

4. Sielu sanoo; neuwon sinua tääll,
 Muista Herran Duomion ja Sielus
 pääll Kats' ettes tulis pirun halduun,
 Kastehes olet sä luwannut, Jumalan ala
 itses wannonut.

5. Ruumis wastaa: minä nuori wielä;
 Mä mua heikunast tiellä, Joka päiwä
 mä iloit tahdon, Hyppän, weisan har-
 pun kanssa, Engä pelkä surun ansa.

6. Sielu sanoo: sinä mylde, tubla,
 Ain elät synnis jost' Herra uhla; Sei-
 sot kyllän, hoptan, rahan perän, Syn-
 nis, pahudes elät tääll, Huomen taidat
 olla paarein pääll.

7. Ruumis wastaa: minä wälewä,
 nuori, Ei tauti minua huomen suori,
 Wane

Wanhoill ja sairail on hänell walda;
Ann' mun ain iloit sitt' sua kiitän, Mä
armaitse nuorta ikän.

8. Sielu sanoo: sinä mulda ja maa, Jo-
ka ylörkatsot Herran Sanaa, Kostas si-
nuas t' ^{Port} käändä? Ah! jo tule, palaa ja
kuule ^{Maan} sinun Jumalas äändä.

9. Ruumis vastaa: minä tiedän hy-
win Ett Jumalan Sana on kaikkein py-
hin, En sen wuor mailman iloo hyljä, Ju-
mal' kyll Hänen Armons anda, Tatwa-
hast niin maan pääll kanda.

10. Sielu sanoo: o sä köyhä mies! Kuin
hekumas elät joka ties, Jumalan armon
perät poishyljät, Ruumistas ylönpaljon
juotat, Minun kanssa helwetijn tuotat.

11. Ruumis vastaa minä kuulen, Et-
täs hullust puhut, kuin kuulen, Ei mail-
man ilo mull ain ole, Pidä suus kiini, ole
wat; Elämän minä parat saan ain.

12. Sielu sanoo: sinä rakas mies! Elät
hekumas joka ties, Minun ja itses sä ka-
dotat; Tulda ja tulkitse ilman määrät',
Saat helwetisä ain' täärät.

13. Ruumis vastaa: en pidä lukun,
En ole mä rikkas Niehen sakuu; Kyll ai-
kaa on wiel katua, Synnistä pojes laata,
Kost' kuolema tule ja ajaa takaa.

14. Sielu sanoo: sinä ruumis hullu!
Joka matlmaan olet tullu, Ja katumu-

ren kanssa wiikwyttelet, minä ymmärrän
ajan tulewan Ja kuoleman juur läsnä o-
leman.

15. Kuumis wastaa: minä teen aina
nijn, Kuin mailman tapa on, josa ripun
kijn; Toiwon ett' wuoden wiel elän, Sitt
kadun, teen katumuren, Wiikko - lugun
peräst parannuren.

16. Ei katumus ole sun wallasas, Eikä
parannus woimasas; Waan Jumalan
Hengi wakkutta, Saaneks elää huomiseen
ast? Sill kuolema riendä juur nopiast.

17. Voi! woi! minua sielu parka, Mi-
nä wapisen, pubeisa olen arka: Ettäs hyl-
jät minun neuwon; Ett tahdo sä autuar
tulla; Waan helwetin pjinäs ain' olla.

18. Kuumis wastaa: Voi! kuings
mua waitwat, Mä tahdon elää ilman
waitwat; Sill katumus on luondo wa-
stian. Täärän jalost, ilos tantsan, Muits-
ten mun weljeint kanssa.

19. Sielu sanoo: sinä mies parka! Kuins
olet surutoin et arka, Kiukkuinen kuin susi
lammasta, Ettit tämän mailman kunnia-
ta; Etts Jumalan Armoa saa nautita.

20. Kuumis wastaa: njin pitä oleman,
Mailman ilon ain tuleman, Engöst mä
muutoin tule häwäisöyr? Jos walit' on
muutoin kuin syyn pääll; Kaitt' irwitte-
lewät sitä tääll.

21. Sielu sanoo: koht' aika tule, Kuiti
me eroitetan, sinä kuolet; Mitä siis rik-
kaus autta: Sinä olet tuhka ja mulda;
Ei auta siis raha eli kulda.

22. Ruuminis vastaa: Sää muu wat-
waat, Ja rewälset tundoni haawaa; Sill
tehdyt synnit jo kaubista. O! Jesu ar-
mahd' minun päällessen, Sun katkeran Piij-
nas tähden.

23. Sielu sanoo: Se on neuwo paras,
Pyhä Hengi! sydan walais, Ja läheta
armos tänn alas, Että hän synnist pois-
palais Katumureen, Tairvast halais.

24. Ruuminis sanoo: Mun Herran
Jumalan! Ann' syndin ander etees ku-
marran Tunnustan itsen syndiseri, Wi-
heljäiseri! watwaiseri! Tee surullinen sy-
dan iloiseri.

25. Sielu sanoo: Nyt on hywin kait-
ti, Saan ruumin kans iloit rakkii, Tait-
wan ilos, riemus rauhas. Ruuminis le-
pää tuonen kauhas, Duomio. Päiwän
nostetan haudast.

26. Riitos Jumalall' loppumat! Po-
jall' Runnia suuri lakkamat, Pyhäll'
Hengell' ijanlaitteest, Allust' loppun
alinomaisest, Kaikki Christityt weisat-
tam! Amen.

